

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201142
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813201142.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobkyne: G.D. T., D.. XX.XX.XXXX, N. U. XXXX/X, C., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Vladimír Babin, Hlavná 29, Prešov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Mliekárenska 10, Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá účastníkmi konania číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX je v časti ročnej úrokovej sadzby úveru 70% n e p l a t n á .

Súd žalobu čo do zvyšku z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.01.2013 domáhala, aby súd určil, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 10.10.2011, č. XXXXXXXXXXXX je neplatná, rovnako aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere v časti ročnej úrokovej sadzby úveru 70% je neplatná a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že účastníci konania uzavreli dňa 10.10.2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver v sume 1.200 eur. Z dôvodu nepriaznivej sociálnej situácie a nedostatočného príjmu sa dostala do omeškania, dostala sa do úverového reťazca a úverom platila predchádzajúce úvery. Taktiež nedokázala oponovať obchodnému zástupcovi a podpísala predložené formulárové listiny vrátane rozhodcovskej zmluvy. Z dôvodu neskúsenosti a neinformovanosti netušila, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky (najmä článok o porušení zmluvy o revolvingovom úvere) a že problematická je aj samotná 70% - ná ročná úroková sadzba. Za úver 1.200 eur by mala zaplatiť 2.700,18 eur, pričom Najvyšší súd SR za odporujúcu dobrým mravom označil oveľa nižšiu sadzbu, čo odôvodnila poukazom na viaceré súdne rozhodnutia, ktoré sú zverejnené na stránke Ministerstva spravodlivosti SR v zložke Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

V ďalšom poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-618/10, podľa ktorého neprijateľnú zmluvnú podmienku vrátane neprijateľných úkonov súd nemôže upravovať do nejakej prijateľnej podoby. Ak by odporca argumentoval, že súdny prieskum neprijateľnosti zmluvných podmienok sa nemôže týkať ceny úveru, poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-484/08, podľa ktorého sa nebráni, aby členský štát upravil možnosť súdneho prieskumu aj hlavného predmetu a ceny plnenia. V podmienkach SR ide o ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré neumožňuje neobmedzenú odplatu za úver. Úroky 70% sú z celospoločenského hľadiska neakceptovateľné a odporujú dobrým mravom, preto sú absolútne neplatné v celom rozsahu.

Kým pred všeobecným súdom je nádej, že súd ex offa neprizná takýto úrok a aj bez návrhu zneplatní neprijateľné zmluvné podmienky, tak u rozhodcov existujú obavy, že v záujme udržania zisku a klienta súd ex offa nezakročí. Rozhodcovská zmluva obsahuje veriteľom vopred vybraný rozhodcovský súd, ktorý je na neprijateľnom mieste a jeden navyše v sídle veriteľa. Žalobkyňa nemá na stravu a už vôbec nie na cestu na rozhodcovské konanie a súvisiace úkony s takýmto konaním.

Zmluvu považuje za neplatnú (neprijateľnú v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) vo viacerých jej podmienkach. Najnebezpečnejšia je však rozhodcovská zmluva (ods. 4 písm. r)) a úžerné úroky 70% (§ 53 ods. 1 v spojení s ods. 6 Občianskeho zákonníka). Rozhodcovskú zmluvu považuje z dôvodu neprijateľného miesta za neplatnú aj v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ. Taktiež je rozhodcovská zmluva ako formulárový akt neplatná, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v prípade, že rozhodcovské konanie vyvolá veriteľ (v spojení s § 106 Občianskeho súdneho poriadku).

Dá sa predpokladať, že sa žalovaný bude brániť tým, že rozhodcovská zmluva bola individuálne vyjednaná. Možno to dedukovať z toho, že už v typovej rozhodcovskej zmluve majú spotrebiteľia predformulované, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou úverovej zmluvy. V skutočnosti si spotrebiteľ bez právnického vzdelania ani len neuvedomuje, že sa mieni vytvoriť predstava, že spotrebiteľ si rozhodcovskú zmluvu osobitne dohodol, a tak ho zbaviť ex offa súdnej ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Takáto prax predstavuje nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 a nasl. Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a čl. 5 a nasl. Smernice EP a Rady 2005/29/ES.

Žalovaný už poslal výzvu na plnenie (za úver 1.200 eur až 2.777,43 eur). Vzhľadom na to, že žalovaný už oznámil, že podnikne kroky podaním návrhu na rozhodcovskom súde a súd môže zistiť z vlastného exekučného oddelenia, že takéto návrhy podáva, navrhla nariadiť predbežné opatrenie.

Žalobkyňa sa nebráni tomu, aby súd ex offa určil ďalšie zmluvné podmienky za neprijateľné, najmä pochybná a pre spotrebiteľa nijako rozumne zdôvodniteľná a neprospešná zmluvná podmienka o „odplate za poskytnuté služby“. Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) OSP má v tom, že si chce uplatniť právo na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré ustanovenie predpokladá úspech spotrebiteľa v otázke porušenia spotrebiteľských práv. Navrhované určenie predpokladá priamo zákon (§153 ods. 3,4 OSP, § 53a Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa chce mať aj istotu, že namietané úroky sú neplatné, že ju pochybný rozhodcovský súd neohrozí, a že sa definitívny rozsah neplatnosti právneho úkonu ustáli pred jej všeobecným súdom. Tiež sa nebráni plneniu toho, čo plniť má, ale to neznamená, že jej niečo bráni uplatniť jej spotrebiteľské práva.

Súd vo veci uznesením č. k. 3C 40/2013-13 zo dňa 22.02.2013 nariadiť predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému zdržať sa výkonu práv z rozhodcovskej zmluvy uzavretej so žalobkyňou zo dňa 10.10.2011, č. XXXXXXXXXXX do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Proti predmetnému uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením č. k. XXCo XX/XXXX-XX zo dňa 16.05.2013 prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním doručenom súdu dňa 20.08.2013, v ktorom uviedol nasledovné:

Uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. jej trvanie pritom nikdy nebolo podmienkou uzavretia resp. ďalšieho trvania zmluvy o revolvingovom úvere čo vyplýva a) z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, kde sa výslovne uvádza, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy, b) z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého je dlžník oprávnený odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. V ďalšom citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2012, sp. zn. XMCdo XX/XXXX, ktorý v súvislosti s právom spotrebiteľa na jednostranné zrušenie rozhodcovskej zmluvy uviedol, „že klient má právo odmietnuť rozhodcovskú doložku uvedené v bode 4.9.1 do 30 dní odo dňa účinnosti týchto obchodných podmienok alebo do 30 dní od uzatvorenia zmluvného vzťahu s bankou.“ Podľa názoru žalovaného žalobkyňa mohla bez toho, aby to malo vplyv na vznik úverového vzťahu Rozhodcovskú zmluvu neuzavrieť, resp. od nej odstúpiť bez toho, aby to malo vplyv na ďalšie trvanie úverového vzťahu. Keďže žalobkyňa sa dovoľáva svojho postavenia spotrebiteľa, kde bod 18 smernice Rady 2005/29 pod

pojmom priemerný spotrebiteľ je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. V kontexte uzavretia, resp. ďalšieho trvania rozhodcovskej zmluvy to znamená, že ide o osobu, ktorá na základe oboznámenia sa s obsahom podpisovanej listiny vie, že ňou takto robený úkon nie je povinný, ale dobrovoľný, a že na základe vlastného úkonu môže v určenej lehote svoje rozhodnutie „revidovať a zrušiť“ spôsobom, ktorý by žalovaný ovplyvniť nemohol a nemal inú možnosť ako ho akceptovať. Z vyššie citovaného rozhodnutia NS SR tiež vyplýva, že prípustnosť rozhodovania veci zo spotrebiteľskej zmluvy v rozhodcovskom konaní je prípustná a súdom akceptovaná. V ďalšom poukazuje na ust. § 31 ods. 3 vetá druhá, ust. § 33 ods. 2 veta tretia a ust. §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. Dôvodová správa k ustanoveniu §53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka výslovne určuje, že cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť s, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje také ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľovi ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky.

Uvedená rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálne dojednanej zmluvy a nemôže byť preto, resp. jej časť, neprijateľnou podmienkou. Nebola totiž nikdy podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Žalobkyňa teda buď mohla nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu hlavnej zmluvy. Je nesporné, že vlastným úkonom mohla ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.10.2011, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, pokusom o zmier zo dňa 09.11.2012, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 20.09.2013, vylúčením žalobkyne a zistil nasledujúci skutkový stav:

Zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom zo dňa 10.10.2011 vyplýva, že žalobkyňa bol poskytnutý revolvingový úver, ktorý sa žalobkyňa zaviazala uhrádzať v mesačných splátkach po 64,29 eur. Ročná úroková sadzba úveru bola 70%.

Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré vymedzujú vzťahy medzi žalovaným ako veriteľom na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere.

Dňa 10.10.2011 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej dlžník vyhlasuje a svojím podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. Veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, a to tak, že dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Žalovaný pokusom o zmier zo dňa 15.11.2012 oznámil žalobkyňa, že je v omeškaní s úhradou splátok z poskytnutého úveru, ktorý záväzok je nesporný a tento doposiaľ neuhradila, preto ju vyzval, aby do 7 dní od doručenia tejto výzvy uhradila celkovú dlžnú sumu vo výške 2.777,43 eur na účet žalovaného, resp. aby ho kontaktovala. V prípade nerešpektovania výzvy si žalovaný uplatní svoje nároky cestou podania žaloby na príslušnom súde, resp. rozhodcovskom súde.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že do poštovej schránky dostala brožúrku, na ktorom bolo telefónne číslo, na ktoré zavolała a dohodla si stretnutie na nasledujúci deň, že dostane bližšie informácie o úvere. Brožúrku vyplnila, ale z dôvodu, že má minimálnu mzdu jej dotyčná pani, s ktorou sa žalobkyňa stretla povedala, že nemá vyplňovať údaje o deťoch a rodinnom stave, lebo jej úver nevyjde. Pri podpisovaní papierov jej bolo povedané, že jej nebude poskytnutá suma 1200 eur ako požadovala, ale iba 1027 eur. Papiere, ktoré podpisovala si neprečítala. Asi po troch alebo piatich dňoch prišli žalobkyni peniaze na účet. Pri podpisovaní papierov sa iba dotazovala či nepreplatí veľa, načo jej bolo povedané, že nie. Po troch mesiacoch vo S. D. H., v G. uzavrela ďalšiu zmluvu o pôžičke na sumu 1200 eur. Na účet dostala 1027 eur. Nakoľko žalobkyňa nestíhala poskytnutý úver splácať, požiadala o odklad prvej pôžičky a splácala iba druhú. Neskôr nestíhala splácať ani druhú pôžičku. Preto za ňou došla pani z C., u ktorej podpisovala žalobkyňa druhú pôžičku, kde jej uviedla, že ak nebude splácať budú od nej dlžnú sumu vymáhať. Na ďalší deň došla do zamestnania žalobkyne, kde žalobkyňu informovala účtovníčka, že jej budú zrážať dlžnú sumu zo mzdy a to po 65,27 eur mesačne, pričom jej bolo zrazené z platu asi šesťkrát po 64,27 eur. Žalobkyňa uviedla, že nevedela o tom, aby podpisovala dohodu o zrážkach zo mzdy. V ostatnom zotrvala na skutočnostiach uvedených v žalobe.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1200 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v mesačných splátkach po 64,29 eur. Celková čiastka úveru

tak predstavovala sumu 2.700,18 eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70%. Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré vymedzujú vzťahy medzi odporcom ako veriteľom na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere.

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Dohodnuté úroky sú odplatom za užívanie požičanej istiny. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úrokov, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe, je pravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednaní, stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Podľa zistenia súdu výška úrokových sadzieb uplatňovaných pri poskytovaní úverov osobám ku dňu 10.10.2011 (uzavretie zmluvy) v trvaní od 1 do 5 rokov bola 12,86%. Vzhľadom na skutočnosť, že úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi konania v zmluve o úvere uzavretej dňa 10.10.2011 takmer 5,5 násobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru je súd toho názoru, že takto dohodnutá výška úrokov v zmluve o revolvingovom úvere je zrejme neprimeraná a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle §39 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu považoval zmluvu o revolvingovom úvere v časti týkajúcej sa výšky úrokovej sadzby za neplatnú.

Žalobkyňa sa ďalej domáhala určenia, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 10.10.2011 č. XX XXX XX XXX je neplatná.

Dňa 10.10.2011 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej dlžník vyhlasuje a svojím podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy.

Podľa bodu 2) rozhodcovskej zmluvy, veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom (žalovaným) a dlžníkom (žalobkyňou) Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.

V zmysle bodu 3) predmetnej zmluvy, veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, a to tak, že dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Podľa bodu 7) rozhodcovskej zmluvy, dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Poukazujúc na uvedené je zřejmé, že rozhodcovská zmluva je samostatná zmluva nezávislá od zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa rozhodcovskú zmluvu podpísala dobrovoľne, pričom jej neuzatvorenie nemalo žiaden vplyv na platnosť zmluvy o úvere, nakoľko nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa mala možnosť od nej jednostranne odstúpiť a teda ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a tým aj obsah ich vzájomného vzťahu so žalovaným. Podľa názoru súdu uzavretá rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálne dojednanej zmluvy, nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou a preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V prejednávanej veci súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu účastníkovi konania, porovnávajúc pomer úspechu a neúspechu účastníkov, ktorý bol v zásade rovnaký.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.